

Елисавета Багряна

Несебърски сън

По топлите дюни полека назад се завръщаш.
На устните носиш вкуса на лазура и вятъра,
в ушите ти бие морето, очите поглъщат
червеното вино на залеза, пишно разлято.

Това е прекрасната вечер на този прекрасен,
отиващ си ден. – Не, това е вълшебно начало
на идееща приказна нощ – а така е прекрасен
живота, когато сърцето е радост огряла.

И малкия, стар, полусрутен градец оживява
във своето древно величие... Ето, гемия
с болярска корона към тихия бряг приближава.
В четиресет църкви камбаните почват да бият.

О, може би ти си онази болярка-отшелница,
заточена тук зарад обич към мъж-друговец.
А може би всичко е сън. – И крилатата мелница
крилата на твоите сънища днес е разперила...

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11766>]